

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA:

Ježíš a jeho učedníci procházeli Galilejí, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl. Poučoval totiž své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán lidem do rukou a zabijí ho, ale za tři dni po své smrti vstane.“ Oni však té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat. Potom přišli do Kafarna. Když byl v domě, zeptal se jich: „O čem jste cestou rozmlouvali?“ Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich je největší. Ježíš se posadil, zavolal si svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Pak vzal dítě, postavil ho před ně, objal ho a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“ (Mk 9,30-37)

K ZAMYŠLENÍ

Není nic špatného, když se snažíme zajistit sobě a svým blízkým štěstí, bohatství a pokud možno bezstarostný život. Ale všechny tyto jistoty nejsou to nejdůležitější, co Bůh od člověka očekává. Iluze bezproblémového života, který zařídíme sobě či druhým, byla často velkým pokušením, jež přineslo mnoho bolesti. Problémy mají svoji cenu! Jsou totiž velmi praktickou ukázkou, že nejsme sami sobě bohem a že bez Boha se dobré řešení hledá jen obtížně. Správná cesta obsahuje několik podmínek: Dobra se nedosahuje zlem (první čtení). Lhostejnost nevede dlouhodobě ke štěstí. Bůh je součástí našeho

rozhodování a hledání optimálních řešení. A konečně pohodlí a zajištění není poslední cíl lidského života. Tím je plnost vztahu s Bohem a tomu by měla být podřízena všechna velká rozhodování. (vira.cz)

Modlitba

Náš nebeský Otče,
je snadné Ti důvěřovat, když jde vše podle
našich představ.
Nauč nás dát svůj osud do Tvých rukou i v situacích,
kdy se nám nic nedaří, nebo když jde dokonce
o naši svobodu či život.
Dej, ať Ti dokážeme důvěřovat za všech okolností.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Církev a křesťanství jsou věrohodné a účinné, když prožívají chudobu a poníženost. (Urs von Balthasar)
- Dnešní lidé hledají cestu k Bohu přes své já, přes meditativní ponoření. Tím jsou blízcí Augustinovi, který říká: Bůh je nám blíže než sobě sami. (Hugo M. Enomiya)
- Teprve když nejen přátelsky smýšlíme a mluvíme, ale jdeme, obětujeme čas, peníze a námahu, teprve tehdy v podstatě přestáváme mít na mysli sami sebe. (A. Köberle)

VÁCLAV

č. 36. (2015)

20.9.2015

**25. neděle v mezidobí
Týdeník**

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
Webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30 hod. St – v 17.30 hod. Čt – v 7.30 hod. Pá – v 17.30 hod. Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE	Ne – v 10.30 hod.
MILEŠOV	Pá – v 9.00 hod. (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00 hod.
LUKAVEC	Út 22.9.2015 v 15.00 hod.

AKTIVITY V TÝDNU:

- + Modlitební skupina Út od 16.30 hod.
- + Křesťanské rozhovory St 23.9.2015 od 18.30 hod.

Odpověď k žalmu – neděle 20.9.2015

„Pán mě udržuje naživu.“

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Cirkve v otázkách a odpovědích)

164. Jak svět dosáhne svého naplnění?

Na konci časů Bůh obnoví celý vesmír, tj. promění ho v „nové nebe a novou zemi“. Zlo už nebude mít moc a ztratí svou přitažlivost. Vykoupení budou hledět na Boha tvář v tvář – jako přátelé. Jejich touha po míru a po spravedlnosti bude naplněna. Blažené patření na Boha se stane pramenem jejich štěstí. Trojjediný Bůh bude přebývat v jejich středu a setře jim každou slzu z očí: už nebude smrt, zármutek, nářek ani trápení.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

26. září – nez. pam. sv. **Kosmy a Damiána**, mučedníků

Narodili se asi ve III. století v Arábii a byli vychováni v Sýrii. Jako úspěšní lékaři, kteří se nedožadují odměny, získávali již za života velmi dobrou pověst a s léčením lidských těl získávali i duše pro Krista. Po smrti, zejména v křesťanském starověku, dostávalo se jim veliké úcty. V té souvislosti bylo tradované vyprávění nadšenými vypravěči "vylepšováno," narůstal počet legend, ale o jejich životě se nakonec dochovalo jen málo skutečností.

Podle nejstarších literárních záznamů byli dvojčata. Měli sourozence Anthima, Leoncia a Euprepia. Svou matkou Teodorou byli vychováni ve víře. Kosmas a Damián se stali lékaři a svou činnost vykonávali v Sýrii a v maloasijské Kilikii, která byla regionem na pobřeží při jižní části maloasijského poloostrova (v dnešním Turecku). Se Sýrií sousedila na východě a na západě s Pamfýlií.

Oba křesťanští lékaři poskytovali nemocným léčení bezplatně, protože v nich viděli své bratry v Kristu. Vedle ran a nemocí tělesných pomáhali i s odstraněním ran na duši. Před příchodem k nemocným se za ně modlili. Zkušenostmi a láskyplným jednáním si pak oba získávali důvěru i pro slova o Bohu. Pro nezištnou službu z milosrdné lásky byli nazýváni anargyry. Jejich požehnaným působením ztráceli klienty různí zaklínači, podvodní léčitelé a prodavači pověřených prostředků. Všichni, kteří žili z pohanských praktik, je měli v nenávisti.

Nejspíš za Diokleciánova pronásledování byli předvedeni před římského prokonsula v Kilikii Lysiase, kde po nich bylo požadováno odřeknutí se víry v Krista. Pro svou pevnost ve víře, zakotvenou v lásce ke Kristu, byli po vystavení různým mukám a údajně v Egeji popraveni stětím. Pohřbeni byli v syrském městě Cyrrhu, odkud se úcta k nim rozšířila.

Některá jejich vyobrazení se týkají milosrdných skutků a legendárních vyprávění o jejich umučení. Podle legend byl činěn pokus o utopení Kosmy a Damiána v moři, z čehož vyvázli a tak dalšího dne měli skončit na hranici, ale oheň je nezničil. Pak prý na ně bylo zaútočeno kamením a střelbou šípy a obojí se od nich odráželo. Až stětí hlav mečem ukončilo jejich pozemskou, láskyplnou pout'. Pestrost nepotvrzených pokusů o jejich usmrcení se jeví jako pozdější produkt fantazie k podpoře víry v Boha, u něž je skutečně možné všechno. V legendě je však dodáváno, že pohané ono vzdorování smrti pokládali za kouzelnickou moc. Hříšníkům, odmítajícím Boží slovo, nepomohou k víře ani zázraky, neboť podle Ježíšových slov v podobenství o boháči a Lazarovi, "nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých." (Lk 16,31)

Do seznamu světců v mešním římském kánonu byli Kosma i Damián zařazeni v 5. století. V první polovině 6. století jim papež Felix IV. dal postavit baziliku na římském Foru. V Čechách jim byl zasvěcen kostel ve Staré Boleslavi na začátku 10. století a od té doby jsou zýváni mezi českými patrony.

Jejich ostatky se časem dostaly do Hildesheimu a v 9. století do Essenu v Německu. Karel IV. získal 7 částí ostatků Kosmy a Damiána pro svatovítský chrám. V roce 1709 nechala pražská lékařská fakulta zhotovit sousoší obou světců na Karlův most.

Další památky:

21. září – svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty

23. září – pam. sv. **Pia z Pietrelčiny**, kněze

27. září – **26. neděle** v mezidobí (sv. Vincence z Paula, kněze, patrona a zakladatele moderní charitativní práce)

28. září – slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa,

INTENCE MŠÍ SV.:

Ne – 20.9.2015 – v **9.00 hod.** za † Marcelu a za dar víry pro její děti a vnoučata

v Sulejovicích – v **10.30 hod.** za účastníky Mše svatě a jejich rodiny a za obec Sulejovice (s žehnáním plodů země), poté děkovaná a prosebná modlitba, slavnostní vyzvánění

Út – 22.9. – za dceru Ludmilu a její rodinu

St – 23.9. – za † rodiče

Čt – 24.9. – na dobrý úmysl

Ne – 27.9.2015 – v **9.00 hod.**

v Sulejovicích – v **10.30 hod.** za † Petra Pehu

Po – **28.9.2015** – **poutní Mše sv.** za farníky, spoluobčany a hosty.

Bůh jediný – Svatý

(Ludvík Armbruster)

Možná si už aspoň trochu uvědomujeme, že všechna slova, která o Pánu Bohu používáme, jsou pouze analogická. Jedině slovo „Svatý“ je tou správnou trefou, to je Bůh, který je úplně jiný, neuchopitelný, který je svůj. Není první v počtu pohanských bohů, ale jediný – Svatý. Víte, jaký dopad mělo toto zjevení Boží ve starověku? V Římské říši byli křesťané pronásledováni jako ateisté. Pro Římany to byli neznabozi, protože neznávali jejich olympské náboženství, vládu starověkých bohů zosobňující posvátný charakter bytí a přírody, které se klaněli. Kdežto křesťany, kteří se klaněli Hospodinu, Římané pronásledovali a vraždili jako neznabohy. Křesťané se odmítali klanět pohanským bohům v jejich chrámech. Kristovci v prvních stoletích se totiž nescházeli v chrámech, nýbrž v bazilikách, což nebyly posvátné prostory, ale tržnice. „Vy jste chrám Boží,“ říká svatý Pavel nám, křesťanům.

Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby, přízeň, finanční a květinové dary, výzdobu a zvláště za sobotní úklid našeho kostela před poutí.

Pán Bůh zaplat'!